

EXPRESSEN

En utskrift från Expressens nätupplaga, Expressen.se

Foto: ROBBAN ANDERSSON

Den förra brottnings-stjärnan Frank Andersson har börjat med en ny sport på gamla dagar han tävlingskör snöskoter. BILDSPECIAL: Brottarlegendarens liv i bilder

"Det har gått åt helvete ibland"

ÖSTERSUND. Det är 25 år sen han stod på toppen av sin karriär, men det mesta är sig likt: Frank Andersson är svag för adrenalinkickar och snabba bilar - och kronofogden är fortfarande hans svåraste motståndare.

- Andersson, var är

du nånstans? Nisse Högberg, som äger en snöskoter- och motorcykelfirma i Östersund, verkar inte helt nöjd med svaret. Ett par timmar senare tar han fram mobilen igen, och gör ett nytt försök. - Är du på gång? Om en timme, säger du? Hm... En mekaniker har servat och putsat upp firmans stolthet, en snöskoter värd 300 000 som nu står uppställd på en släpkärra i väntan på sin förare. Inne i butiken sitter en affisch där Frank Andersson poserar i snöskoter-overall. Texten lyder: "Numera lägger jag mina konkurrenter på rygg med en Yamaha." Satsningen är seriös, säger alla de in-blandade. Den trefaldige världsmästaren i brottning har inlett en ny idrottskarriär. Förra vintern tog han sig till SM-final som en av landets 24 bästa i grenen backcross. I år siktar han betydligt högre än så. Den här dagen, drygt en vecka före jul, ska han komma till Östersund för att testa tävlingsskotern - och träffa oss. Det där sista kan bli ett problem, visar det sig. Dagen innan har tidningen haft en nyhetsartikel om att kronofogden jagar Frank för skulder på mer än 400 000 kronor. Eftersom han saknar utmättningsbara tillgångar riskerar han att försättas i personlig konkurs. Frank är inte glad över att ärendet fått sån uppmärksamhet, berättar Nisse Högberg. Vi har väntat i nästan fyra timmar när han slår numret till sin stjärnförare en sista gång. Beskedet: - Frank säger att han är här inom fem minuter. Ett par av de anställda ler. De har lärt känna Frank - samma Frank som representerades av en tom stol vid middagsbordet när regeringen bjöd in alla OS-medaljörerna till fest 1984. Lennart "Hoa-Hoa" Dahlgren myntade tidigt ett uttryck: "att ta sig en frankare" betydde helt enkelt att man inte dök upp. Tio minuter senare svänger en svart Jaguar in på parkeringen. Ur kliver först flickvännen Anna Holmberg, 21. Därefter Frank, klädd helt i svart: jeans, tunn jacka, spetsiga boots och långärmad T-tröja med dödskallar på. - Kul att du kunde komma, säger Nisse Högberg. - Haha, säger Frank. Kronofogden påstår att jag inte ens har en bil längre. Vilket skitsnack.

"Frankie Boy - oj, oj, oj",

löd rubriken i Expressen. Det var oktober 1977, VM på hemmaplan och en 21-åring från Trollhättan lockade miljoner svenskar att se brottning på tv. - Jag var ju stor i käften, konstaterar Frank. Jag sa att jag skulle vinna den turneringen. Jag ville sätta press på mig själv, för jag tyckte att jag var som bäst då. Efter att ha vunnit VM-guld i Scandinavium med smärtande fot och ena armen obrukbar belönades han med Bragdguldet senare samma år. - Min filosofi var: "Jag är inte rädd för någon." Jag minns lottningen inför ett VM. Jag hade gått och lagt mig på hotellrummet direkt efter invägningen, för jag brydde mig inte. Då kom de och bankade på dörren: "Jävla otur, Frank, du fick ryssen!" Jag sa: "Nej, nej, nej. Otur för honom, som fick mig." Frank hade en särställning som Sveriges stora brottarstjärna. "Långhårig, oregerlig, rebellisk", som han uttrycker det själv, men samtidigt en given guldkandidat i varje mästerskap i nästan tio års tid. Problemet var bara att karln så sällan dök upp på träningslägren. Vid två tillfällen - strax före stora mästerskap - såg sig förbundskaptenen tvingad att efterlysa Frank via pressen. - Men jag var ju och tränade. Det var bara det att jag inte var stöpt i samma form som alla de andra. Jag är inget jävla flockdjur som vill ligga i en våningssäng och fisa med en massa andra grabbar i 14 dagar. Man behöver inte åka till Ryssland på träningsläger - man kan faktiskt åka till Spanien, där det finns bra hotell och bra käk, säger Frank. För att i nästa andetag bekänna: - Jag var seriös i vissa stunder, men i andra lägen kom en del annat emellan. Jag gick ofta min egen väg och det var inte alltid den rätta vägen. **Hur står sig dina resultat, om du jämför med brottnings största genom tiderna?** - I modern tid är det väl Karelin som har en mer imponerande meritlista. Å andra sidan är konkurrensen i tungvikt inte i närheten av vad den var i min klass. Karelin var ensam, medan jag hade fem sex konkurrenter som var kapabla att vinna. Men visst, även solen har sina fläckar. Björn Borg vann aldrig US Open, jag vann aldrig något OS.

"Frankie Boy" var omsvärmad

som få. På dagen svettig på brottarmattan, på kvällen lika svettig som discjockey på en nattklubb någonstans i Sverige. Beundrarna trängdes i klungor runt DJ-båset: killar som ville bli hans polare, tjejer som ville följa med honom hem. - Det var helt sanslöst, säger Frank. Det var en massa telefonnummer och konstiga förslag. Det var lite chockartat i början, att

brudarna var så rakt på. Man trodde att det var männens grej - men brudarna är inte sämre, det ska gudarna veta. Uppvakningen från medierna var lika intensiv. - Jag kunde inte ställa mig bakom en buske och pissa utan att det stod om det i tidningen nästa dag. Det var omtumlande. Men visst, i vissa stunder var det lite roligt. Jag drog in ganska bra pengar redan på 70-talet. Det där med pengarna har å andra sidan förföljt honom genom livet. Kronofogden var hans hårdaste motståndare redan under idrottskarriären, och har så förblivit. När vi nu träffas i Östersund är han irriterad på kronokommissarie Stefan Edström, som räknat ut att Frank är skyldig staten sammanlagt 406 833 kronor. Den största delen av skulden, 300 000 kronor, är obetalda skatter. Tvisten bland annat gäller huruvida Frank varit bosatt i Sverige eller Spanien. - Han får gärna komma ner till Spanien och hälsa på mig, säger Frank. När jag har tid. Senaste gången de hade kontakt var i början av hösten. Då sa Frank att han skulle ringa tillbaka fem minuter senare - ett samtal som kronokommissarien fortfarande väntar på. - Det stämmer, säger Frank. Men vi hade pratat i en halvtimme och han hade redan fattat beslut. Han var så trög, så det fanns ingen anledning att prata med honom mer. Men jag är inte rädd för att möta honom i rätten. Jag påminner honom om ett gammalt fotografi, taget hösten 1981. Frank, som alltid varit svag för snabba bilar, poserar med en Porsche. En bil som kronofogden tänkte mäta ut. - Javisst! Men det var så jävla roligt, för den där Porschen var skriven på farsan. Och så hade jag en travhäst, som stod på min syster. Och brorsan stod på min motorcykel. På den tiden fick jag alla pengar via förbundet och de var skattebefriade. De skulle bara användas till träningsläger och resor, inte till att köpa nya bilar. - I domstolen fick jag frågan: "Åger du någonting?" Jag frågade hur mycket han ville ha. "80 000", svarade han. Jag sa att det hade jag inte. Han drog upp bil, tv-apparater och en massa annat. Då frågade jag om han inte hade läst regbeviset. Han sa: "Men nånting har du väl?" Då plockade jag fram fyra hundralappar ur plånboken och sa att han kunde få dem. Då blev han vansinnig och skrek: "UT HÄRIFRÅN!" **Det här kanske delvis förklarar varför kronofogden är så ihärdig nu? Du är inte känd som den flitigaste skattebetalaren.** - Jo, den gången kan man kanske säga att jag var lite halvskyldig. Å andra sidan: Jag betalade 20 procent till förbundet av de pengar jag tjänade. Jag är nog den ende brottare i världen som betalat för att få lov att vara amatör. Jag drog in några miljoner, men fick betala kanske 400 000 om året för att få lov att vara ideell idrottsman. Så jag anser att jag betalat min skatt där.

I december 2005

handlar det inte om en Porsche, utan om en Jaguar. Den är inköpt 2001, då Frank vann 780 000 kronor på V75, men står numera skriven på en bilfirma. - Om jag hade stått registrerad på en bil, eller ett hus, så hade det varit en annan sak. Men eftersom jag inte gör det visar det att jag inte bött här, resonerar Frank. Hos kronofogden är han noterad för totalt 83 ärenden genom åren. Det sista kravet, 2 500 kronor, är en historia för sig. Det härstammar från i somras, då Frank var åtalad för misshandel men inte dök upp till rättegången. I november dömdes han sedan mot sitt nekande för att han skallat en tv-man i samband med avslutningsfesten för "Expedition: Robinson" hösten 2004. - Det där är ju världsrekord, säger Frank. Jag blev provocerad, fick en spark i arslet, kände mig trängd - och handlade reflexmässigt. Tyvärr skullade jag fel kille. Att få nästan två års fängelse villkorligt, trots att det inte fanns uppsåt, är ett väldigt grovt straff. Men jag har överklagat domen. **Blir du ofta provocerad på krogen?** - Det var mer förr. Numera säger jag: "Sluta snacka. Vill du ha en bira?" Ibland kommer det fram ungtuppar som vill testa en, som tror att man backar. Det är för fan tonårstricks. Jag är för gammal för sånt där.

Hur försörjer han sig

nuförtiden? Frågan är komplicerad. I sju års tid har Frank, åtminstone till och från, jobbat med en ny svensk vodka. Idén är hans från början, och nu, säger han, är alltihop nära att bli verklighet. Om planerna går i lås kan han bli ekonomiskt oberoende för resten av livet. Fast hittills har projektet inte genererat ett öre. - Jag har samlat på mig lite pengar, så jag är inte helt black. Jag har ett sparkonto, och jag gillar inte att ta av det, men det arbete jag gör nu är en investe-ring för att kunna casha ut om några år. Det är inte första gången Frank satsar för att göra ett klipp. I maj 1985 etablerade han sig som affärsman med företaget Franks Candymix. Planen var att erövra godissugna konsumenter i Sverige, Norge och USA. - Det är så många som tror att det ska gå åt helvete för mig igen, därför ligger jag lågt utåt nu, sa han den gången. Senare har det bland annat handlat om misslyckade försök att driva krogar. Om de aktuella vodkaplanerna säger Frank: - Som aktiv idrottsman har jag haft mina framgångar, men business är en annan sak. Det här kan bli min revansch. Jag har varit lite skapande, lite rebell, lite egen. Det har gått åt helvete ibland, men det tar några prövningar innan man hittar rätt. **Du fyller 50 nästa år, men vad är din mentala ålder?** - I alla fall yngre än den fysiska. Jag är ganska erfaren, vet vad jag vill. Men jag gillar att garva, att ha roligt. Jag försöker vara så lite destruktiv som möjligt, men det händer mig också. Ibland är det mer mörkt än ljus. **Hur är din mörka sida?** - Den kan vara tung, men jag jagar bort den ganska bra. När man ser saker som Mikael Ljungbergs självmord, då blir man tagen. Jag förstår det inte riktigt. Å ena sidan tycker jag att det är ett jäkla mod, å andra sidan är det ett jäkla svek mot alla medmänniskor. Om man väljer den utvägen måste man må fruktansvärt dåligt. De tror inte att en stor stark karl kan må dåligt, men det har inte med storleken att göra. Mår du dåligt kan vad som helst hända. **Du har inga uppdrag inom brottningen. Varför?** - Jag har ställt mig till förfogande som förbundskapten vid ett par tillfällen, men Brottningsförbundet har inte velat ha min hjälp. Varför vet jag inte.

I stället får Frank

nöja sig med att jaga topplaceringar i snöskotertävlingar runt om i Norrland. Förra vintern fick han ett hederspris för sitt trevliga, publikfriande sätt. Vi sätter oss i Nisse Högbergs Hyundai-jeep och åker i väg med den dyrbara lasten bak på släpet. Vi har en kvart på oss för fotografering innan solen går ner, och på en åkerlapp intill Östersunds snöskoterstation finns snö så det räcker. - När frågan om att tävlingsköra snöskoter kom upp sa jag ja direkt, för jag kan ju inte säga nej, säger Frank. - Men jag hade ingen aning om vad jag gav mig in på. Han drar på sig overallen, men behåller de spetsiga bootsen på. Fyrtaktsmotorns närmare 200 hästkrafter mullrar. Det sägs att den gör den 0-100 på 1,5 sekunder vid start från gummimatta. Där ute på åkern kör han i åttor så snön sprutar, tills fotograf Robban Andersson är nöjd. Tävlingsituationen påminner lite om rallycross, säger Frank: Full fart in i kurvorna, fritt fram att tackla varandra. Det enda han är rädd för är att maskinen ska gå sönder. Den är trots allt värd en normal årslön. - Men Nisse säger: "Kör bara!" Som om Frank nånsin gjort annat. **I morgon:** Ingemar Stenmark

FAKTA

Frank Öivind Stefan Andersson.

Född: 9 maj 1956.

Bor: "Jag bor i Spanien.

"

Familj: Flickvänner Anna Holmberg.

En son i ett tidigare förhållande.

Idrottskarriär: Världens bästa brottare.

Gör i dag: Jobbar med en ny vodka som om allt går enligt planerna ska komma ut på marknaden under 2006.

Satsar på en topplacering i SM - som snöskoterförare.

Karriären i siffror

3 VM-guld

2 VM-silver

1 OS-brons

4 EM-guld

3 EM-silver

12 SM-guld

1 bragdmedalj (1977)

"Malmen" minns:

"När vi skulle ha träff för 56:orna i Göteborg 1978 tog han med sig Lennart 'Hoa-Hoa' Dahlgren utan att ha bett om lov.

Vi träffades på en bra krog.

Det var okej, men de hade ju dragit i sig några stänkare innan.

'Hoa-Hoa' blev dunderfull och hängde i armaturen, och Frank stod nedanför och applåderade.

De var sjövilda, båda två.

Jag minns också när Frank skulle slänga ut mig från träningslokalen i Los Angeles före OS 1984.

Jag hade skrivit att de var sönderdopade hela gänget, vilket ju visade sig stämma med Tomas Johansson.

Frank var bakfull och jävlig - och skitförbannad.

Jag sprang som en idiot för att komma undan.

"

Thomas Malmquist, mångårig sportchef på Expressen, följde 56:ornas karriärer på nära håll.

Christofer Brask

Publicerad 1 januari 2006

Uppdaterad 1 januari 2006

URL till denna sida: <http://www.expressen.se/sport/Friidrott/1.294948/det-har-gatt-at-helvete-ibland>

